

ЗВЕРНЕННЯ ДО ВЛАДИ

 Даниїл Лемешко
член Ради ГО «Поступ»

Ніхто нам не збудує держави, коли ми самі її собі не збудуємо і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі націю не хочемо бути.

*В'ячеслав Липинський,
український історик, суспільно-політичний діяч
1882-1931рр.*

Шановне товариство, в мене для вас дві новини. Як водиться - одна добра, а інша погана. Добра полягає в тому, що переважна більшість із нас прожила ще один рік на цій планеті. А от погана - теж глобальна, але набагато конкретніша. Полягає вона в тому, що політичного чуда не відбулось. Всі адекватні негативні прогнози щодо України справдилися. Ніяких, вкрай потрібних Україні, реформ на горизонті не видно, зростає соціальна напруга, зростає недовіра до влади, конфлікт на південному сході країни не вирішено... і ще багато всього поганого. Але найгірше в тому, що попри декларацію цифрової держави, повністю відсутній зв'язок влади з активною громадськістю.

Приблизно два місяця назад ми, ГО «Поступ», почали відправляти різним політичним діячам і силам розроблені нами проекти реформ і пояснення до них. Серед наших адресатів були: **Олексій Гончарук, Володимир Зеленський, Андрій Богдан, Дмитро Разумков, Петро Порошенко, партія «Голос», партія «Європейська Солідарність»**. Всі ці поважні люди і організації отримували копії наших повідомлень на всі можливі адреси і месенджери, в тому числі робочі і приватні. І за час всієї акції ми не отримали від переважної більшості вищезазначених осіб жодної притомної реакції. Лише партійна адреса партії «Голос» регулярно підтверджувала отримання повідомлень, а адміністрація президента відповіла лише на перший лист рекомендаціями щодо оформлення повідомлень. Рекомендації, звісно, були нами враховані, але надалі Адміністрація президента ігнорувала всі подальші повідомлення. Так, ігнорувала саме адміністрація того президента, що виступає за державу в смартфоні, що називає себе слугою свого народу і що так, по своїйській, гризе шаурму...

До чого це я все вам пишу, питаєте? А до того, щоб ви не тішили себе ілюзіями стосовно того, що влада якось якісно змінилась. Змінились тільки обличчя, а принцип спілкування з громадськістю залишився таким, який і був.

« Якщо вже можновладці ігнорують такі відомі, профільні громадські організації як «Поступ», то що казати про звичайних людей, чи невеличкі організації?!

Ігнорувати, ігнорувати, та ще раз ігнорувати. Якщо вже можновладці ігнорують такі відомі, профільні громадські організації як «Поступ», то що казати про звичайних людей, чи невеличкі організації?! У такої поведінки може бути лише два пояснення. Або панове можновладці свідомо доводять економічну, політичну і соціальну ситуацію в Україні до критичного стану з метою якоїсь власної вигоди, або вони абсолютно некомпетентні в справах державного управління і до налагодження ефективного діалогу з громадськістю у

РЕАЛЬНО, ДЕРЖАВА У СМАРТФОНІ :-)

Офіс Президента України

Департамент доступу до публічної інформації

02.12.2019 № 12-09/2019
На № 4484 від 28.11.2019

О.БОВКУНУ

Шановний пане Бовкун!

На Ваш запит від 28 листопада 2019 року повідомляємо адресу електронної пошти, що визначена для надсилання електронних звернень громадян до Президента України: requests@apu.gov.ua.

Водночас зазначаємо, що Департамент з питань звернень громадян Офісу Президента України просить з розумінням поставитися до того, що у зв'язку з надмірним збільшенням кількості електронних звернень до Глави держави, наразі електронні звернення не приймаються. Тому заявникам пропонується користуватися іншими передбаченими законодавством способами доставки звернень: поштою (вул. Банкова, 11, м. Київ, 01220) або на особистому прийомі (вул. Шовковична, 12, м. Київ).

З повагою

Т.в.о. Керівника Департаменту
доступу до публічної інформації
Офісу Президента України

Т.Козицька

них просто руки не доходять.

Як висновок, можна навести твердження, що одним із головних недоліків демократії є повна безвідповідальність обраного політика на період каденції його повноважень. Простіше кажучи, панове політики «дорвалося до корита» і ніщо навколо їх більше не хвилює, окрім набивання власних кишень. Це забезпе-

чить їм і грошову базу для наступних виборів, і рятівне коло у разі колапсу держави як такої. Нові обличчя, старі обличчя... без різниці. При демократії так буде завжди.

ЧОМУ У «ПОСТУПА» НЕМА «РЕАЛЬНИХ» СПРАВ

Сергій Воробіюв
член ГО «Поступ»

А що таке реальні справи? Перевести бабусю через дорогу? Організувати збір сміття в парку? Реальні для кого? Для комунального підприємства, функція якого догляд за парком? Так — це їх реальна справа, за яку вони отримують кошти.

Цього літа в Чернігові «Нацкорпус» пофарбував міст. Звичайно, що міст був обраний саме центральний і той, що в найкращому стані. Старий прийом — бажання сподобатись за невеликі гроші. Давно використовується в політиці. Але в такому варіанті втрачається суть. Як «Нацкорпус» пов'язаний з мостом, фарбою?

Бувають непрофільні акції, які не втрачають, а підсилюють суть. Екологічна громадська організація, яка бажає привернути увагу до проблеми забруднення навколишнього середовища, чи знайти однодумців, яких цікавить ця проблема, організує суботник в парку — цілком логічна акція. Магазин «Адреналін» організує змагання з екстремального туризму або разом з людьми, які цікавляться підводним полюванням, зариблюють річку, або з дайверами проводять День чистки водоєм. У таких випадках звертається увага на проблему напряму, пов'язану з темою роботи організації.

ГО «Поступ» займається ідеологічними речами — впровадженням концепції і доктрини нового політичного устрою держави. Реальними справами тут є саме робота щодо акумуляції думок, щодо обговорення і втілення в документи саме концепції. І, найголовніше,

впровадження цієї концепції в реальне життя. Таку роботу муляр або дайвер виконати не зможе, якщо будуть виконувати функцію саме муляра або дайвера, а не громадянина. І це є саме реальна справа. Можуть бути акції, пов'язані з самоорганізацією населення в ОСББ, ОСН з метою втілення певних механізмів в ці органи самоврядування. Але головне — не втрачати суті в цих акціях. Не стоїть завдання сподобатись великій кількості людей, щоб отримати просто прихильників добрих справ. Потрібні прихильники, що розуміють концепцію і готові підтримувати саме концепцію, а не просто добродіїв.

Одних таких «...гарних хлопців, які по дорозі навчаться...» ми вже знаємо.

ЗЕМЛЯ І ЛЮДИ

Сергій Владіміров
член ГО «Поступ»

В умовах фінансово-економічної та політичної кризи в Україні питання функціонування земельних відносин є надзвичайно актуальним. У зарубіжних країнах до такого багатства, як земля, ставляться з великою обережністю, дбайливо оберігаючи її, намагаючись максимально використати в інтересах суспільства.

Аналіз використання землі в різних країнах світу вказує на те, що не важливо, яка форма власності на землю, а важлива ефективність використання землі. Розглянемо на прикладах. Перший приклад – Китайська народна республіка. На сьогодні в Китаї земля перебуває у державній власності, а колективна власність на землю розглядається як непохитний принцип нової економічної системи, яка створює умови для розвитку і піднесення добробуту народу, сприяє розумному веденню господарської діяльності. Китай досяг значного прогресу в боротьбі з бідністю, особливу важливу роль у цьому відіграє економічне зростання в сільській місцевості. У 1980-1990рр. Китай провів досить серйозні земельні реформи. Було прийнято значну кількість законів та нормативно-правових актів, які регулюють функціонування даної сфери. До цього в Китаї в сільському господарстві існувала колективна форма господарювання. Однак уряд прийшов до висновку, що колективне господарство занадто дорого обходиться в плані ефективності.

Кооперативи та колгоспи були ліквідовані, а земля була розподілена між окремими домогосподарствами в громаді, які погоджувалися продавати певну кількість продукції уряду, відповідно до визначеної квоти, а залишок продукції могли споживати або продавати. Тому люди були більш зацікавлені у функціонуванні таких відносин, що призвело до більшого обсягу виробництва сільськогосподарської продукції.

Розглядаючи досвід Китаю слід зазначити, що земля і досі залишається в державній власності. Уряд країни завжди намагається покращити добробут населення, яке працює на землі, тому всі реформаторські пропозиції розробляються вітчизняними вченими та науковцями, які проводять консультації та обговорення з селянами. Слід зазначити, що аграрну реформу пристосовують до місцевих умов. Земельні відносини складаються поступово. Уряд країни розуміє, що при зміні організаційно-економічних умов розвитку в країні, швидке проведення

земельної реформи, зміни форми земельної власності може привести до серйозних негативних наслідків. У таких випадках перед прийняттям законодавчих актів ухвалюється рішення про проведення експериментальної перевірки використання певних елементів даної реформи (від 4 до 7 років). Тільки після схвалення населенням ефективності даного реформування, приймаються відповідні земельні закони, які починають впроваджуватися по всій країні.

Система управління земельними ресурсами Китаю направлена на забезпечення максимально ефективного використання земельних ресурсів.

Тобто реформи проводяться поступово, обдуманно, виражено кваліфікованими фахівцями, а сама система управління земельними ресурсами Китаю направлена на забезпечення максимально ефективного використання земельних ресурсів на всій території країни.

Разом з тим досвід Китаю свідчить про те, що перерозподіл землі і будь-яка форма підрайної відповідальності працюють лише тоді, коли для структури аграрного підприємництва створені необхідні гарантовані державні умови (наявність ринку збуту, різноманітні інститути фінансової інфраструктури ринку (страхові, кредитні), механізми і процедури капіталізації боргів, система інститутів, що здійснюють контроль за збалансованим розвитком окремих регіонів, рівнем добробуту сільського населення тощо).

Другий приклад – Нідерланди. Нідерланди – високорозвинена індустріальна країна з інтенсивним високородуктивним сільським господарством. На долю сільського господарства припадає 1,8% ВВП та 2,0% зайнятого населення. Загальна площа сільськогосподарських угідь складає 1,8 млн га, що становить 54,9% земельного фонду країни. Лише десята частина населення (10,1%) проживає у сільській місцевості. Після Другої світової війни в Нідерландах держава почала сильно втручатися в економіку та, зокрема, в розвиток ринку с/г землі. 1950 року було засновано Фонд управління земельними ресурсами, який контролював розвиток сільських районів із метою підвищення продуктивності в агросекторі. Із 1953-го по 1963 роки всі угоди купівлі-продажу с/г земель проходили перевірку Фонду (ціни та цільове використання землі). Після дерегуляції ринку та закриття Фонду ціни на с/г землю в країні почали стрімко зростати. Також державна політика

була зорієнтована на надання фінансової підтримки збитковим господарствам. У 1950 році створено Фонд сільськогосподарського кредитування, який сприяв наданню кредитів фермерам для розвитку господарства (надання фінансової підтримки та податкової пільги).

Сьогодні в Нідерландах не встановлено жодних обмежень щодо права власності на землю для іноземних фізичних та юридичних осіб та щодо площі земельних ділянок у власність.

Відсутня регуляція цін. Ціни повністю встановлюються ринком.

Податок на придбання – 6% від ціни угоди (сплачується покупцем). Але покупець може бути звільнений від сплати податку у разі взяття зобов'язання на використання ділянки лише для сільськогосподарських цілей терміном щонайменше на 10 років.

Додатково сплачується нотаріальна плата. Мінімальна та максимальна ціна оренди землі встановлюється регіональними органами влади. Дозволяється лише незначне коливання у орендній платі кожного року.

Спосіб використання земельної ділянки контролюється екологічними законами та квотами на виробництво. Мінімальний термін оренди земельної ділянки – 6 років, а фермерського господарства – 12 років.

Орендар має переважне право на купівлю земельної ділянки у разі її виставлення на продаж.

Ціна с/г землі в Нідерландах є однією з найвищих у ЄС та світі (2012 року – \$63,700), що є наслідком одного з найбільш лібералізованих механізмів регулювання ринку.

Така політика розвитку ринку призвела до високих результатів продуктивності та ефективного використання ресурсів у сільськогосподарському виробництві.

Ринок землі у Нідерландах є успішним прикладом відкритості та лібералізації. Така політика розвитку ринку призвела до високих результатів продуктивності та ефективного використання ресурсів у сільськогосподарському виробництві. Сьогодні у Нідерландах використовуються найновітніші та найефективніші виробничі системи й технології, котрі забезпечують в п'ять разів вищу продуктивність за середньоєвропейську.

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧАЄТЬСЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201_ П.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК М.КІЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПП від 19.07.16р.
Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ».

Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 2032 примірників.

3 питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua